

3. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

(¹) ELT C 86, 23.3.2013.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 2. septembril 2013 — Generali-Providencia Biztosító Zrt versus Közbeszerzési Hatóság — Közbeszerzési Döntőbizottság

(Kohtuasi C-470/13)

(2013/C 367/36)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Generali-Providencia Biztosító Zrt

Vastustaja: Közbeszerzési Hatóság — Közbeszerzési Döntőbizottság

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmesriigil on võimalik kehtestada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ (¹) ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta artiklis 45 loetletud kriteeriumidest erinevaid kriteeriume — mida loetakse eelkõige avaliku huvi kaitse, hankija põhjendatud huvi või ausa ja puhta konkurentsi säilitamise seisukohast põhjendatuks — ettevõtjate hankemenetlusest kõrvaldamise kohta ning jaatava vastuse korral, kas sellise ettevõtja kõrvaldamine hankemenetlusest, kelle suhtes on mitte rohkem kui 5 aastat varasemas jõustunud kohtuotsuses kindlaks tehtud, et ta on seoses kutse- ja ametialase tegevusega toime pannud õigusrikkumise, on kooskõlas nimetatud direktiivi preambuli põhjendusega 2 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 18, 34, 49 ja 56?
2. Kui kohtu vastus esimesele küsimusele on eitav, kas direktiivi 2004/18 artikli 45 lõike 2 esimese lõigu sätteid, eelkõige punkte c ja d tuleb tõlgendada nii, et hankemenetlusest võib kõrvaldada kõik ettevõtjad, kelle suhtes haldus-asutus või kohus on seoses nende kutse- ja ametialase tege-

vusega alustatud konkurentsi järelevalve menetluses tuvastanud rikkumise ja kohaldab õigusnormi rikkumise tõttu konkurentsi järelevalve alast õiguslikku tagajärge?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (ELT L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 06/07, lk 132).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Madalmaad) 16. septembril 2013 — Froukje Faber versus Autobedrijf Hazet Ochten BV

(Kohtuasi C-497/13)

(2013/C 367/37)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Froukje Faber

Vastustaja: Autobedrijf Hazet Ochten BV

Eelotsuse küsimused

1. Kas siseriiklik kohus peab — kas tõhususe põhimõttest, direktiiviga 1999/44 (¹) liidus taotletud tarbijakaitse kõrgest tasemest või teistest liidu õiguse sätetest või normidest tulevalt — uurima omal algatusel, kas ostja on lepingut sõlmides tarbija direktiivi 1999/44 artikli 1 lõike 2 punkti a tähenduses?
2. Kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt: kas sama kehtib ka juhul, kui asja toimik ei sisalda tegelikku teavet (või on see teave puudulik või vastuoluline), mis võimaldaks ostja positsiooni kindlaks määrata?
3. Kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt: kas sama kehtib apellatsioonimenetluse suhtes, kui ostja ei ole vaidlustanud esimese astme kohtu otsust selles osas, et viimane ei ole (omal algatusel) uurinud nimetatud asjaolusid ja on jätnud sõnasegelt lahtiseks küsimuse, kas ostjat tuleb pidada tarbijaks?

4. Kas direktiivi 1999/44 (täpsemalt selle artiklit 5) tuleb pidada õigusnormiks, mis on samal tasemel siseriiklike imperatiivsete õigusnormidega?
5. Kas tõhususe põhimõttega, direktiiviga 1999/44 liidus taotletud tarbijakaitse kõrge tasemega või teiste liidu õiguse sätetega või normidega on vastuolus Madalmaade õigus tarbija/ostja asjaolude esitamise ja tõendamiskohustuse osas, pannes talle kohustuse teatada müüjale (õigeaegselt) üle antud asja väidetavatest puudustest?
6. Kas tõhususe põhimõttega, direktiiviga 1999/44 liidus taotletud tarbijakaitse kõrge tasemega või teiste liidu õiguse sätetega või normidega on vastuolus Madalmaade õigus tarbija/ostja asjaolude esitamise ja tõendamiskohustuse osas selle kohta, et lepingu ese ei vasta lepingutingimustele ja lepingutingimustele mittevastavus ilmnes kuue kuu jooksul pärast asja üleandmist? Mida tähendavad direktiivi 1999/44 artikli 5 lõikes 3 toodud sõnad „Lepingule mittevastavus, mis tuleb ilmsiks kuue kuu jooksul”, eelkõige: millises ulatuses peab tarbija/ostja esitama faktid ja asjaolud, mis näitavad lepingule mittevastavust (või selle põhjust)? Kas selleks piisab, et tarbija/ostja näitab ja sisuliselt vaidlustades tõendab, et ostetud ese ei tööta (laitmatult) või peab ta ka esitama ja sisuliselt vaidlustades tõendama, milline müüdüd eseme puudus on selle mittetöötamise (või mitte laitmatu töötamise) põhjustanud?
7. Kas eespool toodud küsimustele vastamisel on oluline see, et F. Faberit esindas mõlemas kohtuastmes advokaat?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta direktiiv 1999/44/EÜ tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta (EÜT L 171, lk 12, ELT eriväljaanne 15/04, lk 223).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Naczelny Sąd Administracyjny (Poola) 16. september 2013 — Marian Macikowski — Komornik Sądowy kohtutäituri ülesannetes Sąd Rejonowy w Chojnicach'i juures versus Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

(Kohtuasi C-499/13)

(2013/C 367/38)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Naczelny Sąd Administracyjny

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Marian Macikowski – Komornik Sądowy kohtutäituri ülesannetes Sąd Rejonowy w Chojnicach'i juures

Vastustaja: Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

Eelotsuse küsimused

- Kas arvestades käibemaksusüsteemi, mis põhineb nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivil 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (¹), pidades silmas eeskätt direktiivi artikleid 9 ja 193 koosmõjus artikli 199 lõike 1 punktiga g, on lubatav selline siseriiklik õigusnorm nagu ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług'i (11. märtsi 2004. aasta kaupade ja teenuste maksustamise seadus; *Dziennik Ustaw* 2011, nr 177, pozycja 1054, muudatustega; edaspidi „käibemaksuseadus”) artikkel 18, mis sätestab erandid käibemaksuga maksustamise üldpõhimõtetest eelkõige käibemaksu arvestamiseks ja kinnipidamiseks kohustatud õigussubjektide osas, nähes ette käibemaksu kinnipidaja instituudi, see tähendab õigussubjekti, kes on kohustatud arvestama, kinni pidama ja tähtjaks maksuhaldurile tasuma maksukohustuslase poolt tasumisele kuuluva käibemaksu?
- Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav:
  - Kas liidu õiguse üldpõhimõtteks olevat proportsionaalsuse põhimõtet arvestades on lubatav selline siseriiklik õigusnorm nagu käibemaksuseaduse artikkel 18, mis näeb muu hulgas ette, et käibemaksu, millega maksustatakse sundtäitmise käigus nende kinnisasjade võõrandamine, mis on võlgniku omandis või kehtivate õigusnormide vastaselt tema valduses, arvestab, peab kinni ja tasub maksuhaldurile sundtäitmist läbiviiv kohtutäitur, kes vastutab käibemaksu kinnipidajana selle kohustuse täitmata jätmise eest?
  - Kas direktiivi 2006/112 artikleid 206, 250 ja 252 ja nendest tulenevat neutraalse maksustamise põhimõtet arvestades on lubatav selline siseriiklik õigusnorm nagu käibemaksuseaduse artikkel 18, mis toob kaasa selle, et viidatud artiklis nimetatud käibemaksu kinnipidajat kohustatakse arvestama, kinni pidama ja tasuma käibemaksu sundtäitmise käigus võõrandatavalt varalt, mis on maksukohustuslase omandis või kehtivate õigusnormide vastaselt tema valduses, ja nimelt maksukohustuslase suhtes kehtival maksustamisperioodil summalt, milleks on vara müügist saadud tulem, mida on vähendatud käibemaksu ja vastava maksumäära võrra, ilma et sellest summast arvataks maha maksukohustuslase poolt maksustamisperioodi algusest kuni käibemaksu kinnipidamise kuupäevani tasutud sisendkäibemaksu?

(¹) ELT L 347, lk 1.